

κ.τ.τ., ἀπαρσάλευτος Κρήτ. (Ἀνώγ.): Σοῦ κάνω κόμμα γερό (σὲ διαβεβαιῶ). 6) Ἐπὶ νομίσματος, ἰσχυρὸν καὶ σταθερᾶς ἀξίας κοιν.: Τοῦ ἔδωσα λεφτὰ γερά καὶ μοῦ δίνει παλὶόχαρτα (τοῦ ἔδωσα ἰσχυρὸν νόμισμα, συνάλλαγμα, καὶ μοῦ δίδει χαρτονομίσματα ἄνευ ἀντικρύσματος) κοιν. Προπολεμικὰ ἢ δραχμὴ ἦτανε γερά λεφτά, ὅς τὴν κατοχὴ ἔγινε ροῦβλὶα (ἔχασε τὴν ἀξίαν της, ὡς τὰ ρωσικὰ ροῦβλὶα κατὰ τοὺς ἀμέσους μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1917 χρόνου) Ἀθῆν. Τὸ μάροκο εἶναι σήμερα ἀπὸ τὰ γερά νομίσματα (μάροκο = τὸ νόμισμα τῆς Γερμανίας) κοιν. Γεροὶ παρᾶες Ἰκαρ. (Εὐδελ.) 7) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἀργυροῦν νόμισμα Βιθυν. (Νικομήδ.) Θεσσ. (Κρυόβρ.): Ἄσμ.

Τοῦ κουρίτσι μ' τοῦ καλὸ | πᾶ' ὅς τὴ βρύσ' νὰ πάρ' νιρὸ καὶ σταυρώῃ' τοῦ βιθιρό, | τοῦ κιονᾶ κ' εἶνα γιρὸ (σταυρώῃ' = συναντᾷ) Κρυόβρ.

γεροσαυρωμένος ὁ, ἀμάρτ. γεροσαυρωμένος Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σαυρωμένος. Ὡς ὕβρις, ὁ ἐσχατόγηρος.

γεροσαλιάζω Πελοπν. (Κλειτορ.) γιρουνσαλιάζου Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ρ. σαλιάζω.

1) Ἐπὶ παρηλίκων ἀτόμων, ἐρωτοτροπῶ ἔνθ' ἄν.: Κάθιτ' οὐ ἄντρας μ' οὐ γιρουνπαράλ' τους καὶ γιρουνσαλιάζ' μὲ τίς τουρίστρις Μύτικ. 2) Μεταφ., ἐπὶ νεαρᾶς γυναικός, ἐρωτοτροπῶ μετὰ γέροντος ἔνθ' ἄν.: Δὲ ντρέπεσαι, μωρή, νὰ γεροσαλιάζης μὲ τὸ γέρο; Ἀιντε νὰ χάνεσαι! Κλειτορ.

γεροσαλιάρης ὁ, σύνθηθ. γιρουνσαλιάρ'ς πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σαλιάρης.

Γέρων ἡδονιζόμενος ἐπὶ τῇ θέᾳ ὥραιων γυναικῶν: Δὲ δρέπεσαι, γεροσαλιάρη; Κοιτᾶς τὰ κορίτσια καὶ τρέχουν τὰ σάλια σου! Ἀθῆν. Ξέρ'ς τ' ἔκανι οὐ γιρουνσαλιάρ'ς ἰχτὲς τοῦ προνί; Πῆγι ὅς τοῦ Μύτ'κα καὶ γιρουνσάλαξι μὲ τὰ κουρίτσια Στερελλ. (Κουνουπίν.)

γεροσαλιαρίζω, ἐνιχα.

Ἐκ τοῦ οὐσ. θέμ. γερο- καὶ τοῦ ρ. σαλιαρίζω.

Ἐπὶ γέροντος, ἡδονίζομαι ἐπὶ τῇ θέᾳ ὥραίας νεάνιδος.

γεροσαράβαλο τό, πολλαχ. γιρουνσαράβαλου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σαράβαλο.

Γέρων ἀσθενικὸς ἔνθ' ἄν.: Ποῦ πάει τὸ γεροσαράβαλο κέτοια ὦρα; (κέτοια = τέτοια) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Ὁ παππᾶς ἔμεινε καὶ γιὰ τὸ τραπέζι μαζί μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ δύο τρία γεροσαράβαλα, φίλους τοῦ πεθεροῦ της Ἀδάμ, Ἀπὸ τὸ χωρ., 8

γεροσάφαλο τό, Κεφαλλ γιρουνσάφαλου Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σάφαλο.

Ἐσχατόγηρος ἔνθ' ἄν.: Ἀι, τοῦ γιρουνσάφαλου δὲν τ'ράει τὰ χάλια τ', θέλ' καὶ νὰ πάη νὰ παίξ' μὲ τὰ πιδιά τ' Μύτικ. Συνών. γεροκοῦφταλο.

γεροσκανταλιάρης ὁ Πελοπν. (Γαργαλ. Γύθ. κ.ά.) γιρουνσκανταλιάρ'ς Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ.

κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκανταλιάρης.

1) Γέρων ἀνήσυχος δημιουργῶν σκάνδαλα Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.): Αὐτὰ θέλ' οὐ γιρουνσκανταλιάρ'ς, νὰ σὶ κάψ' νὰ χουρίσ'ς μὲ τὴ γ'ναῖκα σ' Μύτικ. 2) Εἶδος ἐχίδνης Πελοπν. (Γύθ.): Ὁ αἰ Θόδωρος ἀπ' τὰ βουνὰ κ' ἡ ἀγία Σοφία ὅς τοὺς κάμπους σοῦρον τὰ σουρελάκια καὶ τὸ γεροσκανταλιάρη, πὺν τὸ χῶμα πάει καὶ κλέφτει καὶ τὸν ἄμμο τῆς γῆς (σουρελάκια = τὰ ἐρπετά· μαγικὴ ἐπωδὴ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ δῆγματος τῆς ἐχίδνης).

γεροσκατόγηρος ὁ, ἀμάρτ. γιρουνσκατόγηρους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Πατιόπουλ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατόγηρος.

Γέρων ἀνήθικος ἔνθ' ἄν.: Τί χαλεῦ'ς, μονρὲ γιρουνσκατόγηρι, ὅς τὰ κουρίτσια; Ἀι ὅς τὴ δ'λεῖά σ'! Μύτικ. Πῆγι οὐ γιρουνσκατόγηρους κ' ἔκατσι γδυτὸς νὰ τοῦ γλέπ'νι τὰ παλιουκόρ'τσα! Καντήλ.

γεροσκατουλιάρης ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατουλιάρης.

Ἦβρις πρὸς γέροντα διεστραμμένου χαρακτῆρος ἔνθ' ἄν.

γεροσκατόψυχος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γιρουνσκατόψ'χους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. Πατιόπουλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. σκατόψυχος.

Ἦβρις πρὸς γέροντα διεστραμμένον καὶ κακὸν ἔνθ' ἄν.: Κεῖνους οὐ γιρουνσκατόψ'χους οὐ ἄντρας μ' τό'διονξι τοῦ π'δὶ καὶ τοῦ χάσαμι Μύτικ. Μουρφή ἀθρόπ' καὶ σ'ἄλλήσα ψ'χὴ σοῦ ᾗ' οὐ γιρουνσκατόψ'χους Καντήλ.

γεροσκουτέρης ὁ, ἀμάρτ. γιρουνσκουτέρ'ς Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σκουτέρης.

Ποιμὴν γηραλέος: Ἄσμ.

Ἐνας βλάχους, γερόβλαχους, κ' ἕνας γιρουνσκουτέρ'ς μοῦ στέλν' τὰ χριτισματα μέσ' ὅς τοῦ μαντήλ' διμένα.

γερόσκυλλος ὁ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κάμπος Λακων.) — Π. Παπαχριστοδ., Χριστούγ. Θράκ., 17 γιρόσ'λλους Στερελλ. (Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. κ.ά.) γερόδουλ-λος Κύπρ. (Καλοπαναχ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σκύλλος.

Σκύλλος μεγάλῃς ἡλικίας ἔνθ' ἄν.: Ἐχ' νὰ γιρόσ'λλου ὅς τοῦ μαντρί τ', διὸ κ'τάβια καὶ μνιὰ σκύλλα (κ'τάβια = μικρὰ σκυλλιά) Μύτικ. Οἱ γερόσκυλλοι φέρουν γύρους γύρω ὅς τὸ μαντρί, τὸ ἀτέλειωτο μαντρί Π. Παπαχριστοδ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γερονοτόσκυλλος.

γεροστρίγγλος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντοβάζ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γερόστρίγγλος Πελοπν. (Δίβρ. Τριφυλ. κ.ά.) γεροστρίγγλος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γιρουνστρίγγλους Εὐβ. (Ἀκρ.) γιρουνστρίγγλους Σάμ. γιρόστρίγγλους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.) γερόστρίγγλος Πελοπν. (Μανιάκ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. στρίγγλος.

Γέρων δύστροπος καὶ δξύθυμος ἐνθ' ἄν.: Δὲ μ' ἄφηκε ὁ γεροστρίγλος ὁ βάρβα ζου νά 'ρθοῦ Κίτ. Μάν. Δὲ μ' ἀφίῃ' αὐτὸς οὐ γεροστρίγλους νά πάου κι 'γὼ 'ς τοῦ παγύρ' (=πανήγυριν) "Ἀκρ. Πῆγμ οὐ γιρόστριγγλους γιὰ ψάριμα 'ποῦ τὴν ἀγῆ Μύτικ. "Αἰντε, γερόστριγγλα, εὐτοῦ νά σέ κουλλάνη ἡ Παναγία (ἐκ παραμυθ.) Μανιάκ.

γεροσυμπέθερος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γιρουν' βέθιρους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. συμπεθερος.

Ὁ γέρων πατήρ τῆς νύφης ἐν σχέσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ ἢ ὁ γέρων πατήρ τοῦ γαμβροῦ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς νύμφης ἐνθ' ἄν.: Κάτσι, γιρουν' βέθιρι, νά μ' πῆς πῶς τὰ περνᾷς μὲ τ' νύφ' σου, τοῦ κουρίτ' ἀπ' σοῦ 'δουκα 'ς τοῦ γιό σ' Μύτικ.

γερόσωμος ἐπίθ. Πελοπν. (Γαργαλ. Καλάβρυτ. Μεσσην. κ.ά.) γεροσώματος Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γερος καὶ τοῦ οὐσ. σῶμα.

Εὐρωστος, ὑγιής ἐνθ' ἄν.: Οἶλα τὰ παιδιὰ τ'ς 'Αρετούλας ἦτανε γερόσωμα καὶ καλοφάγανα. Μὲ ψωμί κ' ἐλιές περνάγανε! Γαργαλ. Τὰ παιδιὰ τῆς πλούσιας ἦτανε ἀδύνατα καὶ τῆς φτωχιάς γερόσωμα Μεσσην. Συνών. γερόκορομο.

γεροσωροκούκκι τό, ἀμάρτ. γιρουνσουροκούκκι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σωροκούκκι.

Μεταφ., ὁ ἐσχατόγηρος: Γίῃ' κι γιρουνσουροκούκκι τώρα! Τὰ γιρουνσουροκούκκια οἱ γονεοὶ μας.

γεροτακουνᾶς ὁ, ἀμάρτ. γεροντακουνᾶς Πελοπν. (Ξηροκ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τακουνᾶς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ντακουνᾶς.

Ὁ νεανιευόμενος γέρων: Κοντὰ κι ὁ γεροντακουνᾶς μὲ τὰ μικρά!

γεροταρνανᾶς ὁ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. ταρνανᾶς.

Γέρων μὲ ἀκμαίας τὰς σωματικὰς δυνάμεις, νεανιευόμενος σύνηθ.: Πῆγε καὶ φτοῦνος ὁ γεροταρνανᾶς ὁ Νικολῆς καὶ τὰ 'φκειασε μὲ τὴ ζωτοχήρα τὴν Πούλαινα Πελοπν. (Γαργαλ.)

γεροταφίζω Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἀμαρτ. ταφίζω.

Περιποιῶμαι, γηροκομῶ μέχρι τοῦ τάφου γέροντας, ἰδίως τοὺς γονεῖς μου.

γερότη ἡ, Παξ. Πελοπν. (Γαργαλ. Ἡλ. Κοντογόν. Μάν. Παιδεμέν. κ.ά.) γιριότ' "Ιμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γερός.

Γέρων σὺν ἡ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐδῶ 'ς τὰ βουνὰ ἔχουμ' οὗλοι μας γερότη Κοντογόν. Μ' ὁλους του τσοῦ κόπους ἔχει μιὰ γερότη! Παξ.

γεροτουρκαλᾶς ὁ, Γ. Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 90.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. Τοῦρκαλᾶς.

Γέρων Τοῦρκος, μὲ περιφρονητικὴν ἢ ὑβριστικὴν σημασίαν: Ὁ γεροτουρκαλᾶς μὲ τὴν πλατεῖα γενειάδα, ὀγδοηκοντάρης, μὲ τὸ σαρίκι του ἴσαμε ταψί, κάπνιζε τὸ ναργιλέ πνιγμένος 'ς τὸ ὄνειρό του.

γερότουρκος ὁ, Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ὀνόμ. Τοῦρκος.

Γέρων Τοῦρκος: Ἄσμ.

Τρεῖς Τοῦρκοι, τρεῖς γερότουρκοι καὶ τρεῖς καπεταναῖοι κ' οἱ τρεῖς τὸ Γιάννο κυνηγοῦν, τὸ Γιάννο κατατρέχουν.

γεροτούφεκο τό, ἐνιαχ. γεροδούφεκο Μύκ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τοῦφέκι.

Μεταφ., ὁ ἐνεκα γήρατος περιελθὼν εἰς παντελῆ ἀχρησίαν ὡς τὸ πεπαλαιωμένον ὄπλον, ὁ ἐσχατόγηρος.

γεροτράγαρος ὁ, ἐνιαχ. γιρουτράγαρους Θεσσ. (Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγαρος.

Μεγαλόσωμος καὶ μεγάλης ἡλικίας τράγος: "Ε, ρέ, 'ρας γιρουτράγαρους!

γερότραγος ὁ, ἐνιαχ. γιρότραγους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Πατιόπουλ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγος.

Ὁ μεγάλης ἡλικίας τράγος ἐνθ' ἄν.: Οὐ γιρότραγους δὲ 'φιλάει 'ς τοῦ κουπάδ' σου. Νά τ' σφάξ'ς ('φιλάει = ὠφελεῖ, χρησιμεύει) Μύτικ.

γεροτράγουλος ὁ, ἀμάρτ. γεροτράουλ-λος Κύπρ. (Καλοπαναγ. Κυθρ. Λευκωσ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πλάτσ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγουλος.

Τράγος μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: "Εν' νά πᾶ νά βοῶθῃσω τοὺς γεροτράουλ-λους Καλοπαναγ.

γεροτραχήλης ὁ, Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τραχήλης.

Μεταφ. ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου, γέρων ἐρωτύλος, ἔχων λευκὸν τὸν τράχηλον ὡς ὁ ὁμοιόχρωμος ποιμενικὸς κύων, ὁ τραχήλης: Ἄσμ.

"Α 'χε θελήσω 'γὼ παντρεῖά, | γεροτραχήλη μασκαρᾶ, παντρεῖόμουνα 'ς τὴν πόλη, | ὅπου μὲ γυρεῖαν ὅλοι.

γερότρελλος ὁ, Λεξ. Γαζ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπίθ. τρελλός.

Γέρων κρονόληρος. Συνών. τρελλόγερος.

γεροτρεμουλιάρης ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Ποταμ. κ.ά.) γιρουτρεμι'λιάρ'ς Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπίθ. τρεμουλιάρης.

Γέρων ἀνὴρ μὲ προσβεβλημένον τὸ νευρικόν του σύστημα ἐνθ' ἄν.: Πῆγε ὁ γεροτρεμουλιάρης πρὸς νεροῦ του καὶ στροκλιάστητε (πρὸς νεροῦ του = νά οὐρήσῃ, στροκλιάστηκε = ἔπεσε κάτω, σωριάστηκε) Γαργαλ. Αὐτὰ χάλιβι οὐ γιρουτρεμι'λιάρ'ς, νά σὶ κάῃ' νά χουρίσ'ς 'ποῦ τὴ γ'ναῖκα σ' (χάλιβι = ἐπεζήτει) Μύτικ.

γεροτρόφημα τό, ἀμάρτ. γεροθρόφημα Προπ. (Κύζ. Μηχαν.)

